

Dosarul nr.2ra-268/16

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – M. Diaconu

Instanța de apel: CA Chișinău – Iu. Cimpoi, N. Simciuc, N. Craiu

Î N C H E I E R E

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului
Judecători

Tamara Chișca-Doneva,
Ion Druță, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către Compania de Asigurări „Auto-Siguranta” Societate pe Acțiuni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Davilar-Trans” împotriva Companiei de Asigurări „Auto-Siguranta” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Andrian Ungurean privind încasarea despăgubirilor de asigurare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, prin care s-a admis cererea de apel înaintată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Davilar-Trans”, s-a casat hotărârea judecătoreiei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2015, pronunțând o nouă hotărâre,

C O N S T A T Ă :

La 15 octombrie 2012 „Davilar-Trans” SRL s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva CA „Auto-Siguranta” SA privind încasarea despăgubirilor de asigurare în mărime de 53 684,52 lei și a cheltuielilor de judecată. (f.d.3-5)

În motivarea soluției reclamanta a invocat că la 14 iulie 2012 în mun. Chișinău, str. Petru Zadnipru, nr.13 a avut loc accidentul rutier cu implicarea automobilelor de model Audi C4 cu n/î C IR 600, condus de către Andrian Ungurean și Dacia Logan cu n/î C OW 460, condus de Constantin Jenunchi, dar care aparține SRL „Davilar-Trans”. Conform procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI nr. 01863475 din 22 iulie 2012 vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut conducătorul auto al automobilului de model Audi C4 cu n/î C IR 600 Andrian Ungurean. Ca rezultat al accidentului rutier automobilul de model Dacia Logan cu n/î C OW 460 a fost deteriorat, fiind imposibilă exploatarea acestuia conform destinației. Din polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă AS 0069354 din 27 aprilie 2012 rezultă că automobilul de model Audi C4

cu n/î C IR 600 este asigurat de către CA „Auto-Siguranta” SA, pentru perioada 27 aprilie 2012 – 26 aprilie 2013.

La 20 iulie 2012 cu înștiințarea prealabilă a CA „Auto-Suguranta” SA specialiștii SRL „Exauto-Plus” au examinat automobilul deteriorat, constatînd potrivit Actului de examinare a mijlocului de transport auto nr.760/07 A și Raportului de evaluare a pagubei nr. 760/07 A un prejudiciu în valoare de 53 684,52 lei. La 10 octombrie 2012 CA „Auto-Siguranta” SA a emis ordinul nr.370/12, prin care a refuzat în achitarea despăgubirilor de asigurare în legătură cu imposibilitatea stabilirii cuantumului acestora.

În opinia reclamantei obligația de achitare a despăgubirii pentru dauna cauzată îi aparține CA „Auto-Siguranta” SA, care neîntemeiat se eschivează de la onorarea acesteia.

Prin hotărîrea Judecătoriei sec. Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2015 acțiunea „Davilar-Trans” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată. (f.d.122, 123-128)

În motivarea soluției sale, prima instanță a conchis că „Davilar-Trans” SRL la 18 iulie 2012 s-a adresat companiei de asigurări cu telegramă, prin care a informat despre faptul examinării automobilului avariat pentru constatarea pagubelor materiale, dar nu a prezentat cererea de despăgubire și dovezi privind răspunderea asigurătorului CA „Auto-Siguranta” SA. Dovezile privind răspunderea asigurătorului au apărut tocmai la 22 iulie 2012, cînd organele de drept au constatat vinovăția conducătorului auto Andrian Ungurean, prin întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI, nr. 01863475, dar automobilul avariat era deja dezasamblat, fiind imposibil de a constata cu certitudine de către asigurător paguba materială cauzată prin accidentul rutier. Prin prisma art. 20, alin. 7) al Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule instanța a considerat că lipsesc temeiuri de fapt și de drept pentru a admite acțiunea, fiindcă persoana păgubită sau reprezentantul ei legal nu a respectat obligația de a asigura accesul asigurătorului la bunurile avariate și a făcut imposibil înțomirea dosarului de daune și/sau constatarea de către asigurător a întinderii pagubelor, acesta din urmă fiind absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 12 martie 2015 „Davilar-Trans” SRL a contestat-o cu apel, solicitînd casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea să fie admisă integral. (f.d.130a, 147-150)

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015 s-a admis cererea de apel declarată de către „Davilar-Trans” SRL, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26 februarie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre, prin care s-a încasat de la CA „Auto-Siguranta” SA în beneficiul „Davilar-Trans” SRL despăgubirea de asigurare în mărime de 53 684,52 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 7 818,90 lei.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că din sensul art. 18, alin.(1), lit. c) și art. 19, alin.(1), lit.c) al Legii nr. 414-XVI din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de autovehicule rezultă că participanții la accident, indiferent de rezultatele constatării

vinovatului, sînt obligați să anunțe asiguratorii respectivi, iar asiguratorul are obligația de a deschide dosar de daune și a examina bunurile avariate. Despăgubirea de asigurare se va achita după stabilirea vinovăției asiguratului. „Davilar-Trans” SRL a informat la 18 iulie 2012 despre producerea accidentului compania de asigurări, care din acel moment era obligată să deschidă dosar de daune și să examineze bunurile avariate, încheind în termen de 5 zile lucrătoare un proces verbal de constatare a pagubelor. La caz, vina CA „Auto-Siguranta” SA constă în faptul că, în urma informării despre survenirea evenimentului asigurat, a refuzat să deschidă dosar de daune și să examineze automobilul avariata, efectuînd acest lucru abia la 08 august 2012, peste trei săptămîni de la accident, cînd automobilul era deja dezasamblat. Nu poate constitui temei de neachitare a despăgubirilor de asigurare faptul că asiguratorul nu a putut examina automobilul avariata, pentru a întocmi procesul verbal de evaluare a pagubelor, ori acest lucru a avut loc doar din vina sa și prin urmare nu este absolvit de obligația de a plăti despăgubirea de asigurare.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 14 decembrie 2015 „Auto-Siguranta” SA a contestat-o cu recurs, invocînd următoarele critici de ilegalitate: instanța de apel nu a luat în calcul că „Davilar-Trans” SRL urma să informeze și să examineze automobilul deteriorat cu participarea CA „Auto-Siguranta” SA, începînd cu data de 22 iulie 2012, ziua în care a survenit temeiurile juridice pentru asigurator de a demara procedura de deschidere a dosarului de daune. (f.d.197-202)

Conform prevederilor art. 434 alin. (1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 01 octombrie 2015 și expediată în adresa părților la 15 octombrie 2015. Dovada recepționării actului de dispoziție al instanței de apel la dosar lipsește.

În asemenea împrejurări, cererea de recurs depusă la 14 decembrie 2015 confirmă exercitarea dreptului de atac în termen.

Analizînd materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către CA „Auto-Siguranta” SA nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Completul de judecată menționează că recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Conform jurisprudenței CEDO recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere. La fel recursul trebuie să

posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri. În recursurile declarate de către CA „Auto-Siguranta” SA, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Dispozițiile art. 432 alin. (2), (3) CPC au caracter de concretizare a motivului de recurs, determinând cazurile concrete în prezența cărora se consideră că normele de drept material și procedural au fost încălcate sau eronat aplicate.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Alin. (4) al aceluiași articol stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prin urmare, reieșind din prevederile art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul, declarat de către Compania de Asigurări „Auto-Siguranta” Societate pe Acțiuni împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Davilar-Trans” împotriva Companiei de Asigurări „Auto-Siguranta” Societate pe Acțiuni, intervenient accesoriu Andrian Ungurean privind încasarea despăgubirilor de asigurare.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Tamara Chișca-Doneva

Judecători

Ion Druță

Maria Ghervas